มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29
เรื่อง
การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (IAS No.29 Financial Reporting in Hyperinflationary Economics (Bound volume 2009))

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
ขอบเขต	**1-4**
การปรับปรุงงบการเงินใหม่	**5-37**
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม	**11-28**
งบแสดงฐานะการเงิน	11-25
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	26
ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	27-28
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน	**29-31**
งบแสดงฐานะการเงิน	29
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	30
ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	31
ภาษี	**32**
งบกระแสเงินสด	**33**
ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ	**34**
งบการเงินรวม	**35-36**
การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป	**37**
การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง	**38**
การเปิดเผยข้อมูล	**39-40**
วันถือปฏิบัติ	**41**

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 41 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง รายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

ขอบเขต

1. **มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินรวมของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน**

2. ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง การรายงานผลการดำเนินงานและฐานะการเงินในสกุลเงินท้องถิ่นโดยไม่ได้มีการปรับปรุงใหม่นั้นย่อมไม่เกิดประโยชน์ เงินได้สูญเสียอำนาจซื้อไปในอัตราที่เร็วมากจนทำให้การเปรียบเทียบจำนวนเงินจากธุรกรรมและจากเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่แตกต่างกันก่อให้เกิดการหลงผิดได้ ถึงแม้จะเกิดขึ้นภายในงวดบัญชีเดียวกันก็ตาม

3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดว่า ณ ที่ระดับเงินเฟ้อใดจึงจะถือว่าได้เกิดภาวะเงินเฟ้อรุนแรงขึ้นแล้ว เป็นเรื่องที่กิจการต้องใช้ดุลยพินิจว่าเมื่อใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

   ตัวอย่างของลักษณะพิเศษของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศที่บ่งชี้ว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่จำกัดอยู่เพียง มีดังนี้

   3.1 ประชากรโดยทั่วไปพอใจที่จะถือทรัพย์สินในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน หรือในรูปของสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร หรือใช้เงินสกุลเงินท้องถิ่นที่ตนถืออยู่ไปลงทุนทันทีเพื่อรักษาอำนาจซื้อ

   3.2 ประชากรโดยทั่วไปจะคำนึงถึงมูลค่าต่าง ๆในรูปสกุลเงินตราต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียรมากกว่าในรูปสกุลเงินท้องถิ่น การตั้งราคาสินค้าอาจจะอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศนั้น

   3.3 การขายและการซื้อเชื่อจะกระทำ ณ ระดับราคาที่ชดเชยการสูญเสียอำนาจซื้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาการให้สินเชื่อ ถึงแม้ระยะเวลาดังกล่าวจะสั้นก็ตาม

   3.4 อัตราดอกเบี้ย ค่าแรง และราคาสินค้าผูกพันกับดัชนีราคา และ

   3.5 อัตราเงินเฟ้อสะสมในช่วงระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาใกล้เคียงหรือเกินร้อยละ 100

4. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มุ่งหวังให้ทุกกิจการซึ่งเสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงที่เหมือนกันนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาที่รายงานซึ่งกิจการ

ได้ชี้ชัดแล้วว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้วในประเทศเจ้าของสกุลเงินซึ่งกิจการใช้ในการรายงาน

การปรับปรุงงบการเงินใหม่

5. การเปลี่ยนแปลงของระดับราคาเป็นผลมาจากแรงผลักดันทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะโดยทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจงก็ได้ ตัวอย่างของแรงผลักดันเฉพาะเจาะจง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งสูงขึ้นหรือลดลงอย่างมีนัยสำคัญและเป็นอิสระจากกัน นอกจากนี้ แรงผลักดันโดยทั่วไปอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป และต่ออำนาจซื้อของเงินตราโดยทั่วไปได้

6. กิจการซึ่งจัดทำงบการเงินภายใต้เกณฑ์ต้นทุนเดิมสามารถทำเช่นนั้นได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไป หรือการเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์หรือหนี้สินที่กิจการบันทึกอยู่ได้โดยข้อยกเว้นของกรณีดังกล่าวจะเป็นกรณีที่กิจการวัดมูลค่าหรือเลือกที่จะวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินนั้นโดยใช้มูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งกิจการอาจตีราคาใหม่โดยใช้มูลค่ายุติธรรม หรือสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งโดยทั่วไปจะต้องวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม มีบางกิจการที่นำเสนองบการเงินโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบันซึ่งเป็นการรับรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาเฉพาะเจาะจงของสินทรัพย์ที่กิจการถืออยู่

7. ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบการเงินของกิจการไม่ว่าจะได้จัดทำโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานเท่านั้น ดังนั้นมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงให้ใช้กับงบการเงินของกิจการทั้งหลายที่รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และไม่อนุญาตให้กิจการเสนอข้อมูลภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เพื่อเป็นการเสริมงบการเงินที่ไม่ได้ปรับปรุงใหม่ นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่สนับสนุนให้กิจการเสนองบการเงินก่อนการปรับปรุงใหม่แยกต่างหาก

8. **งบการเงินของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน ไม่ว่าจะจัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะต้องแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานและต้องแสดงตัวเลขเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงวดก่อนด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานด้วยเช่นกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเสนองบการเงินเปรียบเทียบในกรณีที่สกุลเงินที่นำเสนองบการเงินแตกต่างกัน ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้า 42.2 และ 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)**

9. ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินจะต้องรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนของกิจการและเปิดเผยรายการแยกต่างหาก

10. ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจำเป็นต้องนำวิธีการบางประการรวมถึงดุลยพินิจมาใช้ การใช้วิธีการและดุลยพินิจอย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญยิ่งกว่าความถูกต้องของจำนวนที่ได้จากวิธีการดังกล่าวซึ่งรวมอยู่ในงบการเงินที่ปรับปรุงใหม่

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม

งบแสดงฐานะการเงิน

11. รายการต่าง ๆในงบแสดงฐานะการเงินที่ยังไม่ได้แสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยดัชนีราคาทั่วไป

12. รายการที่เป็นตัวเงินจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่ เนื่องจากรายการดังกล่าวได้แสดงด้วยหน่วยที่เป็นตัวเงินที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว รายการที่เป็นตัวเงินหมายถึง เงินสดที่กิจการถืออยู่ และรายการที่กิจการจะได้รับหรือจ่ายเป็นเงินสด

13. สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งผูกกับข้อตกลงที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ เช่น หุ้นกู้หรือเงินกู้ยืมที่อ้างอิงกับดัชนี จะต้องปรับมูลค่าให้เป็นไปตามสัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนยอดคงเหลือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์ และหนี้สินเหล่านี้จะแสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินที่ปรับปรุงใหม่ด้วยจำนวนหลังการปรับปรุงดังกล่าวข้างต้น

14. สินทรัพย์และหนี้สินอื่นที่เหลือทั้งหมดถือเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการที่ไม่เป็นตัวเงินบางรายการอาจบันทึกด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว เช่น มูลค่าสุทธิที่จะได้รับหรือราคายุติธรรม ดังนั้นกิจการจึงไม่ต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ ส่วนสินทรัพย์ และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินอื่น ๆ กิจการจะต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ทั้งหมด

15. รายการที่ไม่เป็นตัวเงินส่วนใหญ่มักแสดงมูลค่าตามราคาทุนหรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ดังนั้นรายการดังกล่าวจึงแสดงด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ได้มา กิจการสามารถคำนวณหาราคาทุนปรับปรุงใหม่หรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมปรับปรุงใหม่ของแต่ละรายการดังกล่าวโดยการนำอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาทั่วไประหว่างวันที่ได้มาจนถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานไปปรับกับต้นทุนเดิมและค่าเสื่อมราคาสะสม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ สินค้าคงเหลือจำพวกวัตถุดิบและสินค้าที่ซื้อมาเพื่อขาย ค่าความนิยม สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และสินทรัพย์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะปรับปรุงใหม่นับจากวันซื้อ ส่วนสินค้าคงเหลือจำพวกงานระหว่างทำ และสินค้าสำเร็จรูปจะปรับปรุงใหม่นับจากวันที่ต้นทุนการซื้อ และต้นทุนการแปรสภาพเกิดขึ้น

16. ในบางครั้งกิจการอาจไม่มีบันทึกรายละเอียดของวันที่ได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือไม่สามารถประมาณวันที่ดังกล่าวได้ ภายใต้สถานการณ์ที่ยากจะเกิดขึ้นนี้ การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีแรก กิจการอาจจำเป็นต้องใช้การประเมินมูลค่ารายการโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่

17. เป็นไปได้ว่ากิจการไม่อาจหาดัชนีราคาทั่วไปของงวดต่าง ๆที่จำเป็นต้องใช้ในการปรับปรุงที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ กิจการอาจจำเป็นต้องนำประมาณการมาใช้ เช่น โดยการพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร

18. รายการที่ไม่เป็นตัวเงินบางรายการอาจแสดงด้วยมูลค่าปัจจุบัน ณ วันอื่นที่ไม่ใช่วันที่ได้มาหรือวันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ได้ตีราคาใหม่แล้วก่อนหน้านี้ ในกรณีเช่นนี้ มูลค่าตามบัญชีจะต้องปรับปรุงใหม่นับจากวันที่มีการตีราคาใหม่นั้น

19. มูลค่าของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้นอาจจะต้องปรับลดลงเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง หากมูลค่าของรายการดังกล่าวสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ตัวอย่างเช่น มูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่แล้วของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ค่าความนิยม สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน หรือมูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่ของสินค้าคงเหลือจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับเป็นต้น

20. กิจการที่ถูกลงทุนซึ่งถูกบันทึกบัญชีโดยวิธีส่วนได้เสียอาจเสนอรายงานทางการเงินของตนในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าวจะต้องปรับปรุงใหม่ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณส่วนได้เสียของกิจการที่มีในสินทรัพย์สุทธิและผลการดำเนินงานของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าว หากงบการเงินที่ปรับปรุงแล้วของกิจการที่ถูกลงทุนที่กิจการเข้าไปลงทุนแสดงอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องแปลงค่างบการเงินดังกล่าวโดยใช้อัตราปิด ณ วันสิ้นงวด

21. โดยปกติผลกระทบของเงินเฟ้อจะรับรู้อยู่ในต้นทุนการกู้ยืมอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเป็นการไม่เหมาะสมที่กิจการจะทำการปรับปรุงใหม่ซึ่งรายจ่ายฝ่ายทุนที่เกิดจากการใช้เงินกู้ยืมในการสร้าง ไปพร้อมกับการตั้งต้นทุนการกู้ยืมส่วนที่ชดเชยเงินเฟ้อเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ในงวดเดียวกัน กิจการควรรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมส่วนนี้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ต้นทุนการกู้ยืมเกิดขึ้น

22. กิจการอาจได้มาซึ่งสินทรัพย์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้สามารถชะลอการชำระเงินออกไปได้โดยไม่คิดดอกเบี้ย ในกรณีที่กิจการไม่สามารถคำนวณหาดอกเบี้ยที่แฝงอยู่ได้ กิจการควรปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์ดังกล่าวใหม่นับจากวันที่จ่ายชำระเงินแทนที่จะเป็นวันที่ซื้อสินทรัพย์

23. (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

24. ณ วันต้นงวดของงวดบัญชีแรกที่นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ กิจการควรปรับปรุงส่วนประกอบในส่วนของเจ้าของใหม่ โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันที่กิจการได้รับส่วนประกอบนั้นมาหรือวันที่ส่วนประกอบนั้นเกิดขึ้น ยกเว้นกำไรสะสมและส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์เพิ่ม ซึ่งส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่เกิดในงวดก่อน ๆจะถูกตัดออก และกำไรสะสมที่ปรับปรุงใหม่นั้นจะเป็นผลมาจากการปรับปรุงใหม่ของรายการอื่นทั้งหลายในงบแสดงฐานะการเงิน

25. ณ วันสุดท้ายของงวดบัญชีแรกและในงวดถัด ๆไป กิจการต้องปรับปรุงส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของทุกรายการโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันต้นงวดหรือวันที่กิจการได้รับส่วนประกอบนั้นมา (หากวันที่ได้รับนั้นเกิดขึ้นทีหลัง) และต้องเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของสำหรับงวดเพื่อให้เป็นไปตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

26. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้รายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทุกรายการต้องแสดงในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงาน ด้วยเหตุนี้รายการในงบการเงินทั้งหมดจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยอัตราการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปนับจากวันที่รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นบันทึกในงบการเงินเป็นครั้งแรก

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

27. ในภาวะเงินเฟ้อ กิจการที่ถือสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินมากกว่าหนี้สินที่เป็นตัวเงินจะสูญเสียอำนาจซื้อ ส่วนกิจการซึ่งมีหนี้สินที่เป็นตัวเงินมากกว่าสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินจะมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นตราบเท่าที่สินทรัพย์และหนี้สินนั้นยังไม่ผูกกับระดับราคาสินค้า ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการที่เป็นตัวเงินสุทธินี้เป็นจำนวนผลต่างที่เกิดจากการปรับปรุงใหม่ของรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการในส่วนของเจ้าของ รายการในงบกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จ และจากการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สินที่ผูกกับดัชนีราคา ซึ่งผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าวนี้อาจประมาณได้โดยการนำอัตราการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปไปปรับกับจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของผลต่างระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินของงวดนั้น

28. กิจการจะต้องนำผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินไปรวมในกำไรหรือขาดทุน รายการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สินที่ผูกกับข้อตกลงที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ตามย่อหน้าที่ 13 จะถูกนำไปหักกลบกับผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน รายได้และค่าใช้จ่ายอื่น เช่น รายได้ดอกเบี้ย ดอกเบี้ยจ่าย และผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวเนื่องกับเงินลงทุนหรือเงินกู้ยืมเป็นรายการที่เกี่ยวเนื่องกับยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินทั้งสิ้น ถึงแม้กิจการจะเปิดเผยรายการดังกล่าวแยกต่างหากแล้วก็ตาม น่าจะเป็นประโยชน์กว่าหากกิจการแสดงรายการดังกล่าวพร้อมกับผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน

งบแสดงฐานะการเงิน

29. รายการที่แสดงด้วยต้นทุนปัจจุบันจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่เพราะรายการดังกล่าวได้แสดงอยู่ในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแล้ว ส่วนรายการอื่นในงบแสดงฐานะการเงินจะถูกปรับปรุงใหม่ตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 25

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

30. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จก่อนการปรับปรุงใหม่ที่แสดงตามเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบันนั้น โดยทั่วไปจะแสดงต้นทุนในจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่รายการหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ต้นทุนขายและค่าเสื่อมราคาจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนต้นทุนที่เป็นปัจจุบัน ณ เวลาที่มีการใช้ ส่วนยอดขายและค่าใช้จ่ายอื่นจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงิน ณ วันที่เกิดรายการ ด้วยเหตุนี้ รายการดังกล่าวทั้งหมดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

31. ให้กิจการบันทึกผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินตามย่อหน้าที่ 27 และ 28

ภาษี

32. การปรับปรุงงบการเงินใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อาจทำให้เกิดผลต่างระหว่างจำนวนที่บันทึกบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงินกับฐานภาษีของรายการดังกล่าว กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างดังกล่าวในบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

งบกระแสเงินสด

33. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ทุกรายการในงบกระแสเงินสดต้องแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน

ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ

34. ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบของงวดก่อนจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป ไม่ว่าตัวเลขนั้นจะได้มาโดยวิธีต้นทุนเดิมหรือโดยวิธีต้นทุนปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้งบการเงินที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อนในงบการเงินโดยแสดงให้เป็นหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานด้วยเช่นกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงตัวเลขเปรียบเทียบซึ่งสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ให้กิจการถือปฏิบัติตาม

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ย่อหน้า 42.2 และ 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)

งบการเงินรวม

35. บริษัทใหญ่ที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงอาจมีบริษัทย่อยที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงด้วยเช่นกัน งบการเงินของบริษัทย่อยดังกล่าวนั้นจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปของประเทศเจ้าของสกุลเงินที่ใช้รายงานก่อนที่จะนำงบการเงินนั้นไปรวมในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ในกรณีที่บริษัทย่อยดังกล่าวเป็นบริษัทย่อยในต่างประเทศ งบการเงินที่ปรับปรุงใหม่จะแปลงค่าโดยใช้อัตราปิด ณ วันสิ้นงวด และสำหรับงบการเงินของบริษัทย่อยที่มิได้รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีเงินเฟ้ออย่างรุนแรงให้กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)

36. ในกรณีที่งบการเงินรวมประกอบด้วยงบการเงินที่มีวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแตกต่างกัน รายการทุกรายการ ไม่ว่าจะเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือที่เป็นตัวเงินก็ตาม จะต้องปรับปรุงใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ของงบการเงินรวมนั้น

การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป

37. ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจะต้องใช้ดัชนีราคาทั่วไปซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในอำนาจซื้อโดยทั่วไป ทุกกิจการที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจเดียวกันจึงควรใช้ดัชนีเดียวกันเพื่อการปรับปรุงงบการเงินใหม่

การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง

38. เมื่อภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้สิ้นสุดลงและกิจการไม่ต้องจัดทำและเสนองบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อีกต่อไปแล้ว กิจการควรใช้จำนวนเงินตามหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนที่เสนอรายงานเพื่อยกไปในงบการเงินของงวดถัดไป

การเปิดเผยข้อมูล

39. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

39.1 ข้อเท็จจริงที่ว่างบการเงินและรายการที่แสดงเปรียบเทียบของงวดก่อนได้ปรับปรุงใหม่จากการที่อำนาจซื้อโดยทั่วไปของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้เปลี่ยนแปลงไป และด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องแสดงในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน

39.2 งบการเงินใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบัน

39.3 ชื่อของดัชนีราคาและระดับของดัชนีราคา ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาในระหว่างรอบระยะเวลาปัจจุบันที่รายงานและรอบระยะเวลาก่อนที่รายงาน

40. การเปิดเผยที่กำหนดโดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้เพื่อรับรู้ผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อในงบการเงิน นอกจากนี้ ยังเป็นการให้ข้อมูลอื่นที่จำเป็นเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้และจำนวนเงินที่เป็นผลมาจากหลักเกณฑ์นั้น

วันถือปฏิบัติ

41. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์